

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

NAȘTEREA LUI IISUS

Fiul lui Dumnezeu
vine pe pământ

Singur de Crăciun?

5 sugestii să
învingi tristețea

Întâlnirea cu Iisus

O poveste de iubire

NOTĂ EDITORULUI IISUS ȘI CIZMARUL

Una dintre poveștile mele preferate de Crăciun este despre bătrânul cizmar care a visat în ajunul Crăciunului că Iisus îl va vizita în următoarea zi. (Este o versiune adaptată și scurtată după povestea lui Lev Tolstoi „Unde este dragoste, acolo este Dumnezeu”). Visul lui fusese atât de intens încât era convins că este adevărat.

Așa că, în dimineața următoare, s-a trezit și a început să-și decoreze atelierul și l-a așteptat pe Iisus.

Au trecut orele dar Iisus nu a venit. Dar a intrat în atelier un bătrân să se adăpostească de frigul iernii. În timp ce vorbeau cizmarul a observat găurile din pantofii bătrânului, de aceea, înainte să plece, i-a dat o pereche nouă.

Dar Iisus tot n-a venit. O femeie a bătut la ușă și i-a spus că nu mâncase toată ziua și l-a rugat dacă avea ceva pentru ea și familia ei. Cizmarul i-a dat prânzul care îl pregătise pentru sine. Apoi s-a așezat din nou să-L aștepte pe Iisus.

În schimb, a auzit un copil care plângea în fața atelierului său. Era un băiat care se pierduse de părinții lui. Era înainte de apariția telefoanelor, așa că cizmarul și-a pus haina, a încuiat atelierul și l-a dus pe copil acasă, câteva clădiri mai încolo.

În seara aceea, cizmarul se gândi la ziua lui și era trist că visul lui nu s-a împlinit. *Vai Iisus,*

de ce n-ai venit?

Apoi parcă a auzit o voce spunându-i: *Am venit de trei ori. Eu am fost bătrânul cu picioarele înfrigurate. Eu am fost femeia căreia i-ai dat de mâncare. Eu am fost băiatul din stradă.*

Iisus *venise*. Iar cizmarul s-a îngrijit de El fără să știe. (Vezi Matei 25:37-40.)

Unul dintre paradoxurile lumii moderne este că majoritatea oamenilor care sărbătoresc Crăciunul într-un fel sau altul nu au auzit povestea adevărată de Crăciun. Chiar și mulți dintre cei care au văzut scena nașterii Domnului, cu figurine sau sub formă de film, încât pot recunoaște personajele – Maria, Iosif, bebelușul Iisus, păstorii, magii, îngerii – nu știu, totuși, ce li s-a întâmplat și de ce contează așa de mult.

Și nu este chiar vina lor. Ecosistemul Crăciunului a fost aglomerat de interesele comerciale care distrag de la mesajul principal. Și sincer, majorității dintre noi ne-ar prinde bine o recapitulare. De aceea acest număr al revistei include un articol special de patru pagini (paginile 4-7) să răspună această poveste în detaliu.

Fie ca tu și ai tăi să aveți un Crăciun minunat și fericit!

ULTIMUL CIORĂPEL

G.L. ELLENS

În fiecare an, de Crăciun, eu și prietena mea, Ira, pregătim ciorăpei de Crăciun pentru orfanii din două orfelinate din apropiere. Ne aduce multă bucurie să facem asta, mai ales că amândouă suntem departe de familiile noastre de Crăciun.

Organizasem o mică linie de asamblare în sufrageria mea și tocmai puteam ultimele produse de igienă, un prosopel, bomboane de Crăciun, etc. în ultima șosețică – câte una pentru fiecare copil.

Apoi am observat că mai aveam exact câte un produs rămas din fiecare.

„Poți să le iei tu”, mi-a zis Ira.

„Nu eu!” am râs. „Nu am nevoie de ele.”

Așa că am lăsat obiectele în plus pe o măsuță.

Am pus șosețelele în cutii, pe care le-am dus în mașina Irei fiindcă ea urma să le ducă la orfelinate.

„Copiii vor fi foarte bucueroși, cu siguranță”, am spus eu zâmbind, făcându-i cu mâna de ‘La revedere’ Inei.

În seara aceea, după ce au fost duse la orfelinate șosețelele, cineva de la unul dintre orfelinate mi-a trimis un mesaj: „Vreau doar să vă anunțăm că am primit un nou copil.”

O vai! m-am gândit. Va fi cu o șosețică mai

puțin! Săracul copil!

Apoi am văzut obiectele rămase pe măsuță.

Era exact câte o bucată din fiecare obiect! Le-am împachetat repede într-o șosețică și m-am pornit către orfelinat.

Uimitor! m-am gândit. Isus știa de la început de copilul cel nou. A așteptat doar să aflăm și noi!

Dumnezeu a fost preocupat de acel băiețel orfan și nu a vrut să fie uitat de Crăciun. – La fel ne iubește foarte mult pe fiecare dintre noi încât L-a trimis pe singurul Său Fiu să ne salveze.

În aceasta constă Crăciunul! – Nu este despre cadouri și petreceri, nici chiar despre ce putem face pentru alții. Crăciunul este despre dragostea lui Dumnezeu, o dragoste atât de personală încât nimeni nu este uitat, chiar dacă este orfan.

G.L. ELLENS A FOST MISIONARĂ ȘI ÎNVĂȚĂTOARE ÎN ASIA DE SUD-EST TIMP DE 25 DE ANI. DEȘI ACUM ESTE PENSIONARĂ, EA CONTINUĂ SĂ FIE ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI ÎȘI CONTINUĂ PASIUNEA DE A SCRIE.

Nașterea lui Iisus

PETER AMSTERDAM

Povestea vieții lui Iisus începe cu povestea nașterii Lui, așa cum este prezentată în Evangheliile după Matei și după Luca. Vechiul Testament i-a prezis venirea, cu informații specifice despre Mântuitorul promis, iar în Evangheliile găsim împlinirea prezicerilor despre viața, moartea și învierea lui Iisus, cel care a adus mântuirea în lume.

Când au scris despre nașterea lui Iisus, Matei și Luca au prezentat aspecte diferite și au inclus evenimente diferite, dar în același timp au prezentat cam aceleași puncte semnificative. Matei s-a concentrat asupra lui Iosif și rolului său, în timp ce Luca povestește din perspectiva Mariei.

Matei îl descrie pe Iosif ca „un om neprihănit”, însemnând că el respecta legile lui Dumnezeu. Era logodint cu o femeie tânără pe nume Maria care „înainte ca să locuiască ei împreună ... s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt”. (Matei 1:18) În Palestina primului secol, în timpul perioadei de logodnă Maria era considerată deja soția lui Iosif, deși nu începuseră să trăiască încă împreună. În această perioadă Maria rămâne însărcinată.

Evanghelia după Luca ne spune că îngerul Gabriel a fost trimis să-i spună Mariei că a fost onorată de Dumnezeu:

Îngerul a intrat la ea și a zis: „Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femeile!...Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia Îi vei pune numele Iisus. El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui

Preaînalt... și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.”
Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?” Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.” (Luca 1:28,30-35)

Zămislirea aceasta este ca nicicare în istorie. Maria rămâne însărcinată printr-un act de creație al lui Dumnezeu. Nu ni se spune cum mai exact s-a întâmplat, tot așa cum nu ne-au fost date nici detaliile despre crearea lumii de către Dumnezeu, doar atât că El a spus să se facă și s-a făcut.

Maria își dă acordul când spune: „Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale”. (Luca 1:38) Fulton Sheen descrie foarte frumos situația astfel:

Anunțul a fost de fapt modul prin care Dumnezeu a cerut acordul liber al unei făpturi să-L ajute să fie încorporat în umanitate. ... Ceea ce a făcut El de fapt a fost să ceară unei femei, reprezentantului umanității, să-i dea de bunăvoie firea umană. (Fulton J. Sheen, *Life of Christ* (New York: Doubleday, 1958), 9-10)

Îngerul îi dă Mariei un semn că aceste lucruri se vor întâmpla: îi spune de ruda ei vârstnică, Elisabeta, care este și ea însărcinată. „Maria s-a sculat chiar în zilele acelea și a plecat în grabă spre munți, într-o cetate a lui Iuda” să o viziteze pe Elisabeta care, precum spusese îngerul Gabriel, era și ea în mod miraculos însărcinată, deși îi trecuse vremea. (Vezi Luca 1:39.) După ce a stat cam trei luni cu Elisabeta, Maria s-a întors la Nazaret.

La întoarcere trebuie să se confrunte cu problema evidentă că era însărcinată în luna a treia iar Iosif știe că nu el este tatăl. Nu putem decât să ne imaginăm durerea, tristețea, trădarea și mânia lui Iosif când „se gândea la aceste lucruri”. (Matei 1:20)

Dacă Iosif ar fi acuzat-o pe Maria de adulter atunci, conform legii mozaice, ea ar fi trebuit să fie omorâtă cu pietre. (Vezi Deuteronom 22:20-21.) Însă Iosif „nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns”. (Matei 1:19)

N-ar fi putut avea un divorț *complet* secret, deoarece documentul, sau certificatul, de divorț

trebuia emis în prezența a doi martori, și indiferent de motivul pe care l-ar fi invocat Iosif, toți s-ar fi gândit că este datorită adulterului. Spunând că Iosif și-a plănuit să divorțeze de Maria pe ascuns Matei se referea că Iosif nu o va acuza public pe Maria de adulter. Pentru Iosif, un bărbat neprihănit care urma legile lui Dumnezeu, lucrul corect era să divorțeze de Maria, însă vroia să fie milos și să nu aducă adulterul ca motiv.

Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale. ... Când s-a trezit Iosif din somn a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevasta sa. Dar n-a cunoscut-o până ce ea a născut un Fiu. Și el i-a pus numele Iisus.” (Matei 1:20-21, 24-25)

Mesajul pe care l-a primit în vis a pus capăt gândurilor lui despre divorț. Îngerul îi spusese că copilul era de la Duhul Sfânt și că nu avea

de ce să se teamă că încalcă legea lui Dumnezeu dacă se căsătorește cu Maria și că nu fusese vorba de adulter. Atunci Iosif continuă cu al doilea pas în procesul de căsătorie luând-o pe Maria în casa lui ca nevastă, își asumă responsabilitatea pentru Maria și devine tatăl legal al copilului ei care urma să se nască.

Câteva luni după ce Maria se întoarce din vizitarea Elisabetei, Maria și Iosif se pornesc spre Betleem. Ni s-a spus că motivul acestei călătorii era recensământul cerut de Cezar Augustus, iar după obiceiul evreilor era necesar ca Iosif să călătorească la Betleem, fiindcă el era din neamul Regelui David.

Luca descrie cum a mers Iosif de la Nazaret, provincie din Galileea, până la Betleem, o localitate în Iudea, la șase mii de Ierusalim, să fie înregistrat, împreună cu Maria. Pe când erau în Betleem, veni momentul ca Maria să nască. „Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, l-a înfășat în scutece și l-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei”. (Luca 2:6-7)

În câmp, în preajma Betleemului, erau niște păstori care își pășteau oile.

Și iată că un înger al Domnului s-a înfășurat

înaintea lor și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle”. (Luca 2:9-12)

Era a treia oară când îngerul apărea să anunțe ce făcea Dumnezeu prin aducerea lui Iisus în lume. Prima oară Mariei, apoi lui Iosif și acum păstorilor. În acest caz, gloria Domnului – sub forma unei lumini strălucitoare – a strălucit în jurul păstorilor.

Apoi ni se spune că „deodată, împreună cu îngerul, s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: 'Slavă lui Dumnezeu în locurile preînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui' ”. (Luca 2:13-14)

Când au adus o ofrandă la templu, pe când Iisus avea o lună, Iosif și Maria se întâlnesc cu Simion, un om neprihănit și devotat, care „aștepta mângâierea lui Israel... El a venit în

Templu, mânat de Duhul. Și, când au adus părinții înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să împlinească cu privire la El ce porunca Legea, Simion l-a luat în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: ... Căci au văzut ochii mei mântuirea Tă, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze Neamurile și slava poporului Tău, Israel”.(Luca 2:25,27-28,30-32) Iosif și Maria s-au minunat, sau au fost uimiți, de cuvintele pe care Simion le-a spus despre Fiul lor.(Vezi Luca 2:33.)

Matei descrie alte aspecte ale nașterii lui Iisus, inclusiv vizita magilor: „Iată că au venit niște magi din răsărit la Ierusalim și au întrebat: 'Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă i-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui' ”.(Matei 2:1-2)

Nu se știe specific de unde erau magii, însă un lucru important este faptul că au venit din *afara* Israelului. Matei subliniază faptul că Dumnezeu face un lucru nou evidențiind că la nașterea lui Iisus și păgânii au fost atrași de lumina Fiului lui Dumnezeu.

Când magii au venit la Betleem „au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui,

s-au aruncat cu fața la pământ și i s-au închinat; apoi și-au deschis visteriile și i-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă”.(Matei 2:11) Nu ni se spune câți magi erau, însă conform tradiției se consideră că erau trei deoarece se menționează trei daruri.

Apropiindu-ne de finalul poveștii nașterii lui Iisus putem vedea cum împlinirea promisiunii lui Dumnezeu de a-l trimite pe Mesia să mântuiască omenirea începe să se contureze. Deoarece promisiunea Lui trebuia să se împlinească în lume, Dumnezeu a ales să intre fizic, la un anumit moment, în lume. Dumnezeu și-a trimis Fiul în grija a doi credincioși, a împlinit profețiile din Vechiul Testament despre venirea Mântuitorului și a pregătit scena pentru mântuirea promisă.

Intrarea lui Dumnezeu în lume și faptul că a trăit alături de creația Sa cu scopul de a aduce din nou omenirea la Sine prin moartea și învierea Fiului Său sunt cele mai semnificative evenimente din istoria omenirii. Evangheliile ne spun cum viața lui Iisus, de la moarte și după, împlinesc promisiunile lui Dumnezeu și arată marea Lui iubire pentru omenire prin faptul că au făcut posibil ca noi să devenim copiii Săi.

Uimit, prețuit și cugetat

SALLY GARCÍA

[După ce au auzit îngerul anunțând nașterea lui Hristos, păstorii] s-au dus în grabă și au găsit pe Maria, pe Iosif și pe Pruncul culcat în iesle. După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc. Toți cei ce i-au auzit s-au *mirat* de cele ce le spuneau păstorii. Maria *păstra* toate cuvintele acelea și *se gândea* la ele în inima ei. (Luca 2:16-19)

Toți cei care au auzit cele relatate de păstori au fost uimiți – despre îngerii pe deal, care au cântat și le-au arătat să meargă la bebelușul nou-născut al unui cuplu în vizită din Nazaret. „Îi veți găsi într-un staul”.

Între timp Maria se odihnea în liniște, contemplând fața liniștită a bebelușului Iisus. Se gândea în urmă, la toate evenimentele din ultimele nouă luni. Prețuia fiecare amintire și cugeta la ele în inima ei. Minunata sincronizare, detaliile – atâtea lucruri convergând în punctul culminant – sosirea lui Mesia, Mântuitorul – care stătea acum culcat în iesle. Și-a amintit de vizita îngerului, de visul lui Iosif, de reacția verișoarei ei, Elisabeta, de călătoria dificilă până la Betleem în ultimele zile ale sarcinii ei. Oare nu i s-a părut că totul mergea rău când nu au

găsit adăpost și ea era atât de obosită? Iar copilul s-a născut în cele mai neobișnuite circumstanțe. Poate că s-a întrebat dacă oare Dumnezeu și-a amintit de promisiunile Sale în legătură cu acest bebeluș.

Dar când păstorii i-au povestit despre corul îngeresc și despre călăuzirea divină, atunci a știut că Dumnezeu și-a amintit și că Raiul se bucura! Încă o dată, Maria a prețuit acest eveniment și a cugetat din nou și din nou despre el.

Ce mă uimește la povestea minunată despre primul Crăciun? Eu ce prețuiesc când cuget la nașterea Mântuitorului meu? Precum Maria, mă gândesc cum Duhul lui Dumnezeu a lucrat fiecare detaliu până la cele mai ne semnificative – oameni, locuri, sincronizări. Aceasta este bucuria lui Dumnezeu; Lui îi place să lucreze pe mai multe nivele.

Și viața mea s-a intersectat cu viețile multor oameni prețioși, iar evenimentele din existențele noastre separate au făcut să ne întâlnim în momente mărețe de conexiune. Sunt *uimită* când văd cum se țes firele tapițeriei istoriei mele și *prețuiesc* fiecare amintire și *cuget* la toate în inima mea.

Găsește scopul Crăciunului

După două Crăciunuri la rând mai puțin fastuoase din cauza restricțiilor pandemiei, mulți au trecut la serbarea Crăciunului într-un mod mai simplu și mai intim. Lucrul acesta ne-a readus mesajul adevărat al Crăciunului: să arătăm recunoștință și apreciere pentru darul lui Dumnezeu din noaptea aceea, pentru Fiul Său. Și putem exprima această apreciere prin fapte de iubire către alți oameni.

Crăciunul este în final sărbătorirea iubirii lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi. Cel mai bun mod prin care putem sărbători Crăciunul este să-i dăruim lui Iisus dragostea și recunoștința noastră. Este și un moment când putem să ne oprim și să ne amintim de cei adesea uitați și să încercăm să-i ajutăm pe cei în nevoie.

Sunt lucruri care-L bucură pe Dumnezeu și de asemenea ne ajută pe noi să ne simțim mai satisfăcuți. Crăciunul nu este special datorită cadourilor, decorațiilor și petrecerilor, ci pentru ceea ce dăruim lui Iisus și celorlalți. Dacă dăruim din inimă arătăm că apreciem cu adevărat tot ce ne-a dăruit Dumnezeu nouă.

O RUGĂCIUNE DE CRĂCIUN

Iisus, tu ești Dumnezeu și om, Rege și slujitorul tuturor. Ți-ai lăsat tronul din Ceruri și ai preluat mortalitatea. Ai devenit unul ca noi, să ne poți salva. Sunt copleșit când mă gândesc cum ai venit smerit în lumea asta și ai schimbat-o pentru totdeauna.

Când Te-ai născut printre noi ne-ai adus cel mai mare dar imaginabil – mântuirea, viața veșnică, pacea, speranța, iubirea. Cine s-ar fi gândit că aceste lucruri vor veni printr-un bebeluș, născut de oameni simpli, învelit în zdrențe, așezat să doarmă într-o iesle?

Îți mulțumesc fiindcă datorită Crăciunului nu mai sunt niciodată singur. Fie că sunt sau nu sunt binecuvântat cu familie și cu prieteni, fie că trec prin momente bune sau grele, întotdeauna Te am pe Tine și iubirea Ta, fiindcă Te am pe tine în inima mea. Îți mulțumesc că ai ales să trăiești bucuriile și necazurile Pământului. Îți mulțumesc că ai îndurat lacrimile, durerea, frustrarea, singurătatea, extenuarea și moartea ca să ne poți înțelege cu adevărat. Nu a mai existat niciodată o dragoste mai perfectă ca a Ta!

SINGUR DE CRĂCIUN

CURTIS PETER VAN GORDER

Dacă te simți singur de Crăciun, să știi că nu ești singurul. Cântecul triste de Crăciun sunt populare tocmai fiindcă îi mișcă pe mulți.

Pentru unii Crăciunul de anul acesta va fi umbrat de pierderea cuiva drag, sau o cunoștință. Decorarea bradului și celelalte tradiții ale sărbătorii nu sunt la fel când ești singur iar ceilalți se bucură de familie și de prieteni. După cum spune cântecul clasic „Blue Christmas”: „Nu va fi la fel, dragă, dacă nu ești aici cu mine.”

Dar cât de răspândită este această singurătate de sărbători? Estimările din Marea Britanie spun că aproximativ 450.000 de vârstnici vor fi singuri de Crăciun anul acesta. Iar „Campania de a pune capăt singurătății” spune că 800.000 de vârstnici în Anglia sunt „singuratici cronici”, aproape trei milioane sunt singuri și cinci milioane consideră televizorul principalul lor tovarăș.

Singurătatea cronică este mai mult decât a fi de unul singur. Înseamnă că te simți izolat și ești lipsit de foarte mult timp de susținerea altora. Putem fi înconjurați de oameni și tot să fim singuri. Această izolare ne-o putem împune singuri

din cauza inhibițiilor, sau poate fi rezultatul lipsei de comunicare sau datorită unor provocări fizice. Oricum, această izolare poate da naștere la stres, subestimare sau depresie.

Paul McCartney spunea că versurile cântecului său „Eleanor Rigby” („Toți acei oameni singuratici, de unde vin ei oare?”) sunt inspirate din experiența lui personală din copilărie. „Când eram mic am stat într-un imobil unde locuiau multe doamne în vârstă. Îmi plăcea să stau în preajma lor fiindcă spuneau povești grozave despre Al Doilea Război Mondial. Mergeam în vizită mai ales la una dintre ele și îi făceam cumpărăturile – înțelegeți voi, ea nu putea să iasă afară. Așa m-am gândit eu în mintea mea că trebuie să se simtă foarte singură. De-a lungul anilor am mai întâlnit și alți bătrâni și, poate, singurătatea lor m-a făcut să simt empatie pentru ei. De aceea am început acest cântec cu bătrânică care adună orezul din biserică, care nu și-a împlinit visele în viață.” (Paul McCartney, 2018, interviu cu GQ.)

Un lucru care l-am putea înțelege din

N?

experiența lui McCartney este că vârstnicilor le place să fie în jurul tinerilor și să le spună poveștile lor. Generația în vârstă are multe de transmis tinerei generații, iar cei tineri pot beneficia atât de mult de experiența de viață a celor care au mers deja mai mult ca ei.

Când am locuit cu familia mea în Japonia, copiii noștri și ai prietenilor noștri mergeau la colindat la cămine pentru vârstnici. Dar partea cea mai apreciată a programului era după cântat, atunci când copiii mergeau la bătrânii din public și vorbeau cu ei. Unii vârstnici au menționat că s-au obișnuit cu noi să venim în fiecare decembrie și așteptau cu anticipație vizita noastră tot anul. Se pare că eram unii dintre puținii vizitatori pe care îi aveau.

Ce putem face să alungăm singurătatea altora sau chiar pe a noastră de Crăciun? Iată câteva sugestii care ți-ar putea fi de folos:

Preocupă-te de cei din jurul tău. Poate vreun vecin nu are familia aproape, sau un prieten te-ar invita la el dacă ar ști că tu te simți singur. Fă primul pas să fii cu alții. Dă-ți ocazia

să fii cu alții și să fii un dar pentru alții de aceste sărbători.

Ajută-i pe cei în nevoie. Există multe modalități prin care îi poți ajuta pe cei din comunitatea ta. Fie te oferi voluntar la cantina săracilor sau trimiți felicitări de Crăciun, găsește o activitate care te-ar interesa și la care să te alături.

Lasă prezența lui Iisus să-ți umple inima. Folosește acest timp cu mai puține distracții să-ți cunoști Mântuitorul. Citește Cuvântul Său din Biblie și fii deschis să vezi ce dorește El să te învețe din această situație.

Roagă-te pentru alții. Dacă auzi că cineva trece printr-o perioadă dificilă, oprește-te și roagă-te pentru el/ea. Și nu te teme să ceri și tu rugăciune pentru tine, dacă ai nevoie.

Îeși din casă pe cât posibil. Există diferite activități de Crăciun de care te poți bucura în această perioadă a anului – colindat și concerte, slujbe religioase la biserică și decorațiunile luminoase de Crăciun. Alătură-te bucuriei festive și sărbătorește nașterea Mântuitorului nostru.

Ocazia de a iubi

MARIA FONTAINE

Pentru mulți dintre noi, încă de pe vremea când eram copii, Crăciunul a fost un moment special în care sărbătoream ziua de naștere a lui Iisus, dăruiam și primeam cadouri și petreceam timp cu familia și cu prietenii. Însă Crăciunul nu este doar o ocazie de a ne bucura, noi înșine, de aceste binecuvântări; el este, de asemenea, și cea mai mare ocazie din an pentru a spune lumii despre scumpul nostru Mântuitor. Probabil că, mai mult ca oricare altă zi din an, Crăciunul este momentul când oamenii se gândesc la miracolul care este esența Crăciunului – faptul că Dumnezeu L-a trimis în lume pe iubitul Său Fiu ca să ne călăuzească și pe noi spre El. Chiar și în culturile necreștine oamenii sunt interesați să afle semnificația adevărată a Crăciunului.

Noi, cei care am simțit iubirea lui Dumnezeu prin Iisus avem ocazia să dăruim cel mai bun cadou de Crăciun, nu doar celor pe care îi cunoaștem și îi iubim, dar și vecinilor și străinilor din jurul nostru. Există oameni în jurul nostru care sunt triști și istoviți, imploră o mângâiere, tânjesc după un Mântuitor. Unii sunt copleșiți de frică și de nesiguranță. Alții de disperare și deznădejde. Alții sunt îngreunați de poveri de amărăciune și de vină, sau sunt prizonierii deșertăciunii, sau sunt chinuiți de durere, sau sunt asaltați de probleme mult prea mari pentru ei ca să le rezolve.

Iisus îi iubește și dorește să-i ia în brațele Sale. Însă El, cel atotputernic, atotștiutor și dragostea supremă, trebuie să primească ajutorul nostru!

Noi suntem ochii Săi care îi pot vedea pe oameni, urechile Sale care le pot auzi plânsul, vocea Sa care le poate răspunde și îi poate mângâia, brațele Sale care îi pot îmbrățișa.

Poți face și tu ceva de acest Crăciun. Chiar și cea mai umilă încercare de a dăruii din puținelul tău poate lumina foarte puternic în viețile altora, precum o rază de speranță care străpunge întunericul ce-i înconjoară. (Vezi Matei 5:14-16.)

Deschide-te către alții. Spune-le despre cum a venit Iisus pe pământ ca să-i iubească, cum a murit ca să-i salveze și cum a înviat ca să-i ducă și pe ei într-o lume minunată, cu totul nouă, o lume pe care o pot cunoaște chiar acum, pe pământ, dar de care se vor bucura și pentru totdeauna în Rai. Proclamă că noi sărbătorim nașterea unui Mântuitor viu care, singurul, este răspunsul pentru nevoile lor cele mai profunde.

Așa cum L-a trimis Tatăl pe El, așa ne trimite

și El pe noi. (Vezi Ioan 20:21.) Fii mâinile lui Iisus. Fii picioarele lui Iisus. Fii ochii lui Iisus. Fii buzele lui Iisus. Vindecă-i pe cei cu inima frântă; eliberează-i pe captivi; învie-i pe cei morți în greșelile și în păcatele lor; primește-i pe cei respinși, pe cei înstrăinați, pe cei proscrși. (Vezi Isaia 61:1,3.) Predică Evanghelia celor săraci; desfă legăturile răutății, ridică poverile grele, lasă-i liberi pe cei asupriți. (Vezi Matei 11:5; Isaia 58:6.) „Dăruiește-le flori în locul tristeții, udelemn în locul lacrimilor și slavă în locul inimilor frânte. Fără plată ați primit, fără plată să dați. (Isaia 61:3 (traducere din engleză); Matei 10:8)

Și hai să nu ne limităm doar la Crăciun! Hai să împărțim, să dăruim și să iubim la fel de mult pe tot parcursul anului care va veni. Să facem fiecare zi o sărbătoare a nașterii lui Iisus, Cel care ne-a adus promisiunea unei vieți noi pentru toți.

SUBIECTE DE MEDITAȚIENI

SCOPUL SĂRBĂTORII

Ce este Crăciunul? Este duiosie față de trecut, curaj pentru prezent și speranță pentru viitor. Este o dorință înfocată ca paharul fiecăruia să dea pe deasupra cu binecuvântări bogate și eterne, iar calea fiecăruia să ducă la pace. – *Agnes M. Pahro*

Crăciunul din inimă creează atmosfera Crăciunului. – *W. T. Ellis (1845-1925)*

În timp ce te bucuri de toate binecuvântările de Crăciun oprește-te și gândește-te la situația modestă în care s-a năcut Iisus. El avea atât de multe și totuși s-a rezumat la atât de puțin. Tot ce avem îi datorăm Lui. – *Maria Fontaine*

Crăciunul este ori de câte ori îl lași pe Dumnezeu să-i iubească pe alții prin tine. Da, Crăciunul este ori de câte ori îi zâmbești fratelui tău și îi oferi o mână de ajutor. – *Maica Tereza (1910-1997)*

ÎNTÂLNIREA CU IISUS

MARIE ALVERO

Cum rămâne cu Crăciunurile care vin iar tu ești trist, îndurerat sau singur – sau când, în locul anticipației și entuziasmului, simți descurajare și pierdere? Știi că ar trebui să fie cel mai fericit moment din an, însă tu nu te simți așa. Este în regulă. Nu trebuie să-ți repari durerea, sau mâhnirea, sau pierderea. Oricum nu poți.

Nu cred că păstorii care își supravegheau oile în noaptea celui prim Crăciun au considerat că acea noapte era specială. Era o noapte friguroasă ca oricare alta în Betleem. Orașul era plin de vizitatori veniți pentru recensământ, amintind de opresiunea romană. Nimic nu părea să inspire în mod deosebit speranța.

Dar îngerii au umplut cerul cu mesajul că nu trebuie să se teamă; Mântuitorul lor se născuse în noaptea aceea în orașul lor. Totul în legătură cu noaptea aceea obișnuită se schimbă și dintr-o dată era speranță. Venise Mântuitorul!

Dacă nu te simți în stare de toate festivitățile sezonului încearcă să te concentrezi asupra Speranței acestei sărbători. Iisus a venit, iar prin El a venit iertarea păcatelor, repararea a ceea ce a fost frânt și a separării de Dumnezeu. Aceste gânduri nu au nevoie de brad și ornamente, nici de cadouri și decorațiuni. Tu singur, salvat de Iisus, formezi o petrecere.

Iată câteva lucruri pe care le-ai putea face dacă Crăciunul tău nu este așa de festiv:

Citește Evanghelia după Luca, capitolele 1 și 2 și lasă speranța nașterii lui Iisus să-ți umple inima.

Ia parte la ceva cu semnificație, cum ar fi să participi la un cor, la o acțiune de caritate, la un club de lectură, la un proiect, orice te interesează și te poate pune în legătură cu alți oameni.

Fă o schimbare de peisaj. Lucrul acesta nu este întotdeauna posibil, dar uneori, dacă mergi într-un loc nou sau faci o activitate diferită, te ajută să privești dintr-o perspectivă nouă.

Lasă Crăciunul să treacă. Dacă nu te simți în stare de un eveniment major, vor mai fi și alte ocazii să sărbătorești. Iisus va fi cu tine oricum ești, atât de Crăciun cât și în oricare altă zi a anului.

Dacă nu L-ai întâlnit încă pe Iisus și nu L-ai primit ca Mântuitor, îi poți cere să vină în inima ta cu iubirea, viața, libertatea, adevărul, pacea, abundența și fericirea. Sa aici, acum, și pentru totdeauna. Roagă-te:

Dragă Iisus, îți mulțumesc că Ți-ai dat viața pentru mine. Te rog să mă ierți pentru păcatele mele, să vii în inima mea, să-mi dai darul Tău gratuit al vieții veșnice și să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt. Amin.

ÎN TRE SĂRBĂTORI

JOYCE SUTTIN

În copilărie uram zilele de după Crăciun. Îmi promisem cadourile și nu mai era nimic de așteptat. Era, de fapt, o problemă de nerecunoștință. De cele mai multe ori mă gândeam că trebuia să primesc ceva mai bun, sau că nu am primit ceva anume.

Și ca adult aveam astfel de sentimente de neîmplinire după Crăciun și am învățat să mă țin ocupată ca să lupt cu depresia. Perioada până la Crăciun este foarte aglomerată cu cumpărarea de cadouri, pregătirea meniului, curățarea casei și celelalte pregătiri pentru ziua cea mare. Oamenii contează pe mine, iar eu trebuie să fiu puternică. Trebuie să fiu organizată. Trebuie să fac ca toți să se simtă confortabil.

Dar îmi este mai greu să rămân pozitivă în acele câteva zile liniștite de după Crăciun. Cred că am scăpat de nerecunoștința copilărească pentru cadourile mele de Crăciun și este mai degrabă faptul că nu-mi fac timp să-mi ascult inima și să-mi dau atenție. Extenuarea mă prinde din urmă după toată energia pe care am consumat-o cu alții.

Crăciunul îmi amintește de tinerețe, de oamenii pe care i-am iubit, de amintirile dulci cât și de cele amare, dacă mă gândesc și la ce am pierdut. Atâtea Crăciunuri care au venit și au trecut, iar timpul a zburat în prezent. Atâtea Crăciunuri pline cu dăruire și cu primire, cu

familie și cei dragi și cu amintirile celor prezenți și celor trecuți.

Dar, în timp ce împachetez ornamentele de Crăciun până anul următor și mă pregătesc pentru Anul Nou, mă entuziasmez din nou. Fac liste. Îmi plănuiesc anul următor. Fac curat în dulapuri, cotloane și în calculator. Îmi sortez lucrurile și îmi sortez gândurile și mă pregătesc pentru ce urmează. Privesc pierderile cu recunoștința că am trăit și am iubit. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru toate schimbările pe care le va aduce anul ce vine. Tristețea de după Crăciun a devenit anticiparea Anului Nou.

Am închis ochii la lucrurile vechi. Am deschis ochii la începuturile noi. – Nick Frederickson

Fă un pas de credință și începe acest an nou și aventuros cu credință. – Sarah Ban Breathnach (n. 1947)

Secretul pentru schimbări este să nu-ți concentrezi energia să lupți cu vechiul, ci să clădești noul. – Dan Millman (n. 1946)

Mâine este prima pagină albă dintr-o carte cu 365 de pagini. Să scrii o carte bună. – Brad Paisley (n. 1972)

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

Dă-mi inima ta

Toată lumea știe că banii nu aduc fericirea, cu toate acestea oamenii sunt prea dornici să treacă cu vederea lucrul acesta în perioada sărbătorilor. Așa de ușor se lasă prinși în frenezia momentului să cumpere ultimele jucării și gadgeturi pentru cei dragi, încât nu mai au timp pentru acele momente prețioase pe care le-ar putea petrece cu familia și prietenii, împărțând cel mai important cadou din întreaga lume: dragostea din inimile lor.

Crăciunul este despre Mine, însă magazinele nu au cadourile pe care Eu le doresc cel mai mult de ziua Mea. Cadoul pe care-l doresc cel mai mult este același cadou care este cel mai de preț și pentru familia și prietenii tăi – dragostea, timpul și prietenia voastră.

Ce îmi doresc cel mai mult este un loc în inima ta. Cadoul cel mai bun pe care poți să Mi-l dai este o invitație să vin în inima ta și să nu plec niciodată. Eu nu forțez ușa nimănui; întotdeauna aștept o invitație. Eu doar bat la ușă și sper să-Mi fie auzită vocea, să auziți cum bat la ușa inimilor voastre, să-Mi deschideți și să Mă primiți înăuntru. (Vezi Apocalipsa 3:20.)

Inima ta este un dar neasemuit pe care îl prețuiesc. Alte cadouri se învechesc și se strică, sau se uzează în timp, dar îți promit că dacă îmi dai inima ta în dar, Eu o voi umple cu căldura și cu iubirea Mea eterne.

